

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų
Kuplškis,
1961 m. spalio 4 d.
Trečiadienis
Nr. 79 (1562)
Kalna 2 kap.

TAVO DOVANA TSKP XXII SUAŽIAVIMUI

Nepaprastas dienas gyvena rajono darbo žmonės. Istorinių partijos dokumentų įkvėpti, jie dar geriau dirba, nes žino, kad kiekvienas laimėjimas kūrybiname darbe priartina žmonių išsivajotą rytieną — komunizmą. Nesenai įvykusiam Lietuvos Komunistų partijos XIII suvažiavimui rajono partinės organizacijos atstovas — suvažiavimo delegatas „Salamiesčio“ kolūkio pirmininkas Balys Šimonis raportavo:

— Suvažiavimo garbei artelė per aštuonis mėnesius įsipareigojimus plėno gamyboje įvykdė 81,8 proc. Iš kiekvienos karvės per tą laikotarpį primelžta vidutiniškai po 2098 kg pieno. Metinius įsipareigojimus plėno gamyboje artelės žemdirbiai pasiryžo įvykdyti suvažiavimo garbei žymiai anksčiau.

Neblogų laimėjimų kolūkio žemdirbiai pasiekė ir mėsos gamyboje. Svarbiausia, kad šioje žemės ūkio artelėje kolūkiečių įsipareigojimai paremiami konkrečiais darbais. Čia visiems seniai žinoma tiesa, kad sėkminga socialistinių įsipareigojimų vykdymą lemia savalaikis ūkinių darbų atlikimas, pašarų sukaupimas, aukšta žemdirbystės kultūra. Ir šiais metais kolūkyje išaugintas gausus grūdinių, techninių ir pašarinių kultūrų derlius. Ypač gausus šiais metais išaugintas kukurūzų derlius. Jis vidutiniškai siekia po 500 cni žalosios masės iš hektaro. Kukurūzų derlius čia jau nuimtas ir susilosuotas. Trečios laukininkystės brigados žemdirbiai, kur brigadininku dirba Jonas Gasperavičius, kukurūzų derlių išaugino dar gausesnį.

Šiomis didžiulėmis gamybinio ir politinio pakilimo dienomis kolūkių valdybos turi dirbti ypač operatyviai, kolūkiečių aktyvumą nukreipti svarbiausių ūkinių darbų sėkmingam atlikimui. Visiems žinoma, kad per dvidešimtmetį grūdinių kultūrų gamyba turi padidėti du kartus, o mėsos — keturis kartus. Kaip rodo pirmųjų mūsų rajono kolūkių patyrimas, šias Partijos ir Vyriausybės keliamas užduotis mūsų rajono sąlygomis galima įvykdyti žymiai anksčiau. Todėl jau dabar reikia daryti viską, kad būtų padėtas tvirtas

pagrindas sekančių metų gausiam derliui, mobilizuoti visas jėgas sėkmingam šių metų socialistinių įsipareigojimų įvykdymui.

Savo gamybinės dovanas Partijos XXII suvažiavimui skiria paprastai „Bugailiškių“ kolūkio nariai.

Štai paukštinkė Veronika Šlapelytė jau dabar iš kiekvienos prižiūrimos vištos surinko po 120 kiaušinių. Kiaulių augintoja Elena Kaulakienė, nežiūrint blogų darbo sąlygų, pasiekė gerų laimėjimų, augindama bekonus. Jaunas tarybinis patriotas Algis Skaudas, matydamas blogą padėtį kiaušių fermoje, nuėjo dirbti į sunkiausią gamybos barą ir pasiryžo pašalinti trūkumus. Pagrindinė kolūkio atsilikimo priežastis, kaip teigia patys kolūkiečiai, yra ta, jog čia labai mažai pagaminama organinių trąšų. Kada nėra trąšų, išauga blogi visų kultūrų derliai, nebūna pašarų. Todėl šioje artelėje dabar reikia susirūpinti organinių trąšų gamyba. Surtas ir mėsą būtina kompostuoti su durpėmis. Mėsio laikymui reikia įrengti specialius dindaržius.

Daug darbščių žmonių yra „Levens“ kolūkyje. Jie visi savo jėgas ir sugebėjimus skiria komunistinės visuomenės sukūrimui. Tačiau I brigadoje, kur brigadininku dirba Vytautas Binkeličius, gėdingai uždelsta žiemkenčių sėja. Dabar neskubama nuimti vasarojaus. Kolūkio valdyba iš praėjusių metų klaidų privalo padaryti rimtas išvadas. Visiems gerai žinoma, kokios buvo pasekmės, kai praėjusiais metais dalis derliaus liko lauke, o gyvuliai badavo.

Nepakankamai rūpinamasi grūdų gamybos didinimu „Mituvo“, „Palangos“, „Antašavos“ kolūkuose, nes čia labai uždelsta žiemkenčių sėja.

Draugai kolūkinio kaimo žemdirbiai! Sutikime Partijos XXII suvažiavimą, sėkmingai užbaigę visus ūkinius darbus. Ruoškite asmenines dovanas suvažiavimo garbei.

1961 metų rugsėjo 30 d. įvyko Lietuvos Komunistų partijos Revizijos komisijos posėdis.

Lietuvos KP Revizijos komisijos pirmininku išrinktas drg. K. Liaudis.

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS XIII SUAŽIAVIMAS

LIETUVOS KP CENTRO KOMITETO PLENUMAS

1961 metų rugsėjo 30 d. įvyko Lietuvos KP Centro Komiteto, kurį išrinko Lietuvos KP XIII suvažiavimas, plenumas, apsvaustes organizacinius klausimus.

Lietuvos KP CK plenumas vienbalsiai išrinko Lietuvos KP CK sekretorius ir Lietuvos KP CK biurą.

Lietuvos KP CK pirmuoju sekretoriumi išrinktas drg. A. Sniečkus, CK antruoju sekretoriumi — drg. B. Popovas, CK sekretoriais — drg. drg. J. Manušis, A. Barauskas, A. Barkauskas.

Lietuvos KP CK biuro nariais išrinkti: drg. drg. A. Barauskas, A. Barkauskas, F. Bieliauskas, K. Kalrys, J. Manušis, J. Novickas, J. Paleckis, B. Popovas, A. Sniečkus, M. Šumauskas, G. Zimasas.

Kandidatais į Lietuvos KP CK biuro narius išrinkti drg. drg. A. Česnavičius, L. Diržinskaitė, P. Kulvietis, V. Meščerjakovas, A. Randakevičius.

Plenumas patvirtino Lietuvos KP CK skyrių vedėjus. Partinių organų skyriaus vedėju patvirtintas drg. J. Novickas, Propagandos ir agitacijos skyriaus vedėju — drg. P. Mišutis, Pramonės-transporto skyriaus vedėju — drg. S. Jasiūnas, Statybos ir statybinių medžiagų skyriaus vedėju — drg. F. Jekateriņičevs, Žemės ūkio skyriaus vedėju — drg. V. Kolesnikovas, Administracinių, prekybos - finansinių organų skyriaus vedėju — drg. A. Karelis, Kultūros, mokslo ir mokyklų skyriaus vedėju — drg. J. Grigonis.

„Tiesos“ laikraščio redaktorių plenumas patvirtino drg. G. Zimaną, laikraščio „Sovietų kaja Litva“ redaktorių plenumas patvirtino drg. V. Meščerjakovą, laikraščio „Červony štandar“ redaktorių plenumas patvirtino drg. A. Fedorovičius, „Valstiečių laikraščio“ redaktorių plenumas patvirtino drg. J. Karosą, žurnalo „Komunistas“ redaktorių plenumas patvirtino drg. J. Karosą.

Lietuvos Komunistų partijos Revizijos komisijoje

1961 metų rugsėjo 30 d. įvyko Lietuvos Komunistų partijos Revizijos komisijos posėdis.

Lietuvos KP Revizijos komisijos pirmininku išrinktas drg. K. Liaudis.

Nuotraukoje: LKP XIII suvažiavimo delegatai portraukos metu. Iš kairės į dešinę: Šakių rajono vykdomojo komiteto pirmininkas A. Vėbra, Kauno Respublikinės klinikinės ligoninės vyr. gydytojas P. Jašinskas ir Šakių rajono „Lenino kelio“ kolūkio pirmininkas, Socialistinio Darbo Didvyris K. Glikas.

V. Bražo (ELTOS) nuotr.

ŽINIOS

apie ūkinių darbų eigą rajono kolūkiuose

1961 m. rugsėjo 30 d.

(procentais)

El. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Nuimtųjų grūdinių ankštinių kultūrų	Iškultū	Pasėtos žiemkenčių grūdams	Rudeninis arimas	Nuimta kukurūzų	Pagaminta silos	Nurauta linų
1	„Adomynė“	*	42,7	97,5	7,1	*	69,5	*
2	„Alizava“	87,2	62,0	86,7	—	52,9	23,7	25,0
3	„Antašava“	90,3	67,3	85,3	12,5	59,6	28,5	*
4	„Ateitis“	93,4	29,7	*	10,7	77,8	21,3	*
5	„Atžalynas“	93,9	76,0	92,4	5,0	61,8	31,8	*
6	„Aukštaitiai“	*	29,2	86,1	44,0	91,4	14,0	*
7	„Aukštupėnai“	90,0	52,9	*	26,5	*	8,8	22,2
8	„Aušra“	90,0	52,9	*	16,9	52,6	22,0	*
9	Byčių parod. b. a.	87,8	34,7	96,8	4,1	*	53,1	*
10	„Bugailiški“	86,5	40,1	*	17,6	*	44,2	68,2
11	„Gegužės Pirmoji“	*	68,1	95,0	25,0	*	62,8	90,3
12	„Juodpėnai“	95,6	62,2	*	20,4	*	—	64,6
13	„Laisvė“	96,4	43,0	*	30,4	*	13,7	*
14	„Laukmininkai“	87,4	70,5	*	13,3	*	51,4	48,9
15	„Lėvuo“	86,8	34,1	75,6	31,1	88,2	59,3	*
16	„Lukonys“	98,7	41,6	97,8	5,6	*	53,0	*
17	M. Melnikaitės v.	*	45,2	*	67,3	*	42,0	*
18	„Mitiurino v.“	*	59,4	*	6,3	81,8	8,0	96,0
19	„Mituva“	91,2	36,4	72,6	33,0	91,3	12,2	*
20	„Mūsų rytojui“	91,6	45,4	*	7,7	54,5	23,1	*
21	„N. gyvenimas“	92,7	50,0	91,7	32,5	61,0	28,4	*
22	„Nemunas“	94,6	34,3	95,5	38,9	82,2	52,8	*
23	„Neris“	87,4	36,2	95,7	3,3	58,3	37,5	*
24	„Norėnai“	*	47,7	*	—	*	53,8	*
25	„Pakupys“	81,6	36,4	*	31,6	*	21,8	*
26	„Palanga“	96,3	73,6	84,1	22,5	78,8	9,3	*
27	„Pergalė“	91,4	68,2	95,8	56,5	52,6	7,3	*
28	„Pirmoji vaga“	*	30,2	*	4,3	91,7	65,2	63,6
29	„Pirmūnas“	91,4	52,5	86,7	30,4	94,5	20,9	38,5
30	„Pyvesa“	*	56,9	*	2,0	39,5	4,0	*
31	„Sakalas“	93,5	48,9	*	26,6	*	32,9	*
32	„Salamiestis“	95,8	76,4	87,5	19,7	*	92,0	*
33	„Skodiny“	*	27,7	90,0	9,5	*	12,5	*
34	„Šetėkšna“	*	29,1	*	32,6	73,5	26,1	*
35	„Šulesa“	92,0	60,1	*	19,6	*	33,6	90,4
36	„Švyturys“	*	75,7	88,9	42,5	*	24,6	*
37	T. pirmūnas	96,1	72,8	92,3	—	*	*	*
38	„Tiesa“	*	35,4	86,5	—	*	16,9	*
39	„Uoginiai“	*	79,6	86,7	43,8	25,8	9,4	*
40	„Vėdrupys“	98,8	29,0	*	6,2	2,0	—	*
41	„Vėžionys“	90,9	27,5	*	20,4	*	33,0	*
42	„Vienybė“	*	34,1	*	29,6	*	52,5	*
43	„Žadeikiai“	93,3	51,7	97,3	35,4	*	11,1	*
44	„Žalgiris“	96,8	38,7	*	15,0	*	5,3	*

Viso kolūkiuose: 94,3 47,6 94,9 20,4 82,9 33,1 91,4

* — įvykdė planą

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

Kupiškėnai siūlo

NARIO MOKESTIS — PAREIGOS IR GARBĖS DALYKAS

Susidomėjęs perskaičiau „Tiesoje“ Vilniaus Centrinės taupomosios kasos inspektoriaus S. Sumakovo straipsnį apie partijos nario mokesť. Aš taip pat pritariu, kad netikslinga mažinti nario mokesť, kaip dabar numatyta partijos įstatų projekte. Aš siūlau jį žymiai padidinti tiems partijos nariams, kurie gauna daugiau kaip 200 rb mėnesinio atlyginimo. Pavyzdžiui, partijos narys, gaunantis iki 50 rb mėnesinio atlyginimo, galėtų mokėti, kaip dabar nurodyta partijos įstatų projekte, 10 kapelkų. Tačiau tie partijos nariai, kurie gauna 200 rb ir daugiau per mėnesį, nario mokesť galėtų mokėti 5 proc. ir daugiau.

Dar pasitaiko partijos narių, kurie nereguliariai moka nario mokesť, kartais nenurodo visų pajamų. Tokie partijos nariai turi būti griežtai baudžiami, net iki pašalinimo iš partijos.

J. NAKAS

„Adomynės“ kolūkio pirmininkas

PRIVATININKAMS SU KOMUNIZMO STATYTOJAI — NE PAKELIUI

Privatininkai yra šlandieninio mūsų gyvenimo dėmė. Tačiau niekam ne paslaptis, kad ir mūsų rajone jų dar pasitaiko. Visų pirma čia reikia kaltinti vietinės pramonės vadovus, kurie dar nepajėgia pilnai patenkinti visų dirbančiųjų poreikių. Tuo, žinoma, ir naudojasi įvairaus plauko privatininkai.

Kodėl gi Kupiškėje negalėtų pilnai patenkinti dirbančiųjų poreikių foto atelėje? Kodėl gi privatus fotografai negalėtų dirbti artelėje, žengti tikruoju komunizmo statytojų keliu? Panašiu keliu turėtų pasukti ir tie įvairūs batsiuviai, staliai, siuvėjai, kurių tiek mieste, tiek ir kaimo vietovėse yra dar nemaža.

Kur gi matyta, kad Kupiškėje net pati vietinio ūkio valdybos administracija pas privatininką Joną Čepą, gyvenantį Vytauto gatvėje, užsako padaryti įvairius geležies ir medžio gaminius jo dirbtuvėse? O J. Čepas nesidrovėdamas iš šios organizacijos lupa didžiules sumas ir plečia savo dirbtuvę. Taigi, gaunasi, kad ši organizacija, kuri turėtų kovoti su privatininkais, pati nuo jų nukentia, sudaro sąlygas jiems bujoti. Labai keista, kad panašių privatininkų atžvilgiu ir finansininkai atlieka tik stebėtojų vaidmenį.

K. PETRAUSKAS

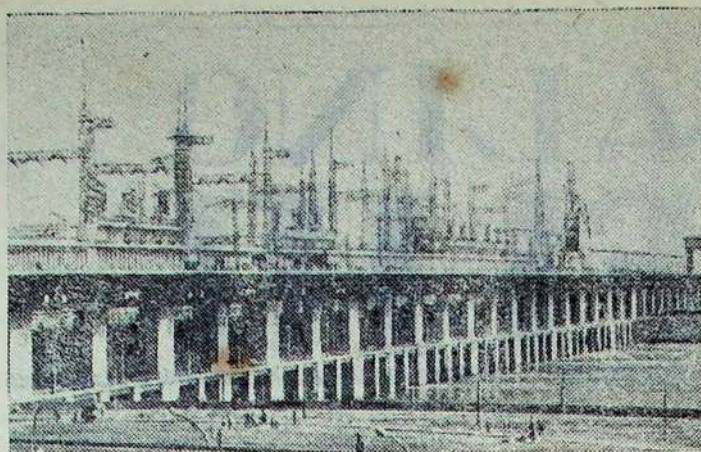
Kupiškis.

DAUGIAU KVALIFIKUOTŲ SPECIALISTŲ I KOLŪKINĮ KAIMĄ

Iki šiolei specialios vidurinės mokyklos dar mažai rengia kvalifikuotų specialistų — laukininkystės brigadininkų, gyvulininkystės fermų vedėjų. Tokius specialistus pilnai galėtų rengti ir mūsų rajono vidurinės mokyklos, tik reikia šiam klausimui skirti didesnę dėmesį. Kaimo vietovių vidurinės mokyklos artimiausiu metu turi specializuotis žemdirbystėje.

V. PETRĖNAS

„Atžalyno“ kolūkis.

Svarstome TSKP Programos ir TSKP Įstatų projektus

SĄLYGOS VIENODOS, REZULTATAI

„...Sparčiai tempais bus vystoma gyvulininkystė. Gyvulininkystės produktų gamybos apimtis padidės: mėsos — per pirmąjį dešimtmetį maždaug tris kartus, o per dvidešimt metų — beveik keturis kartus; pieno — per dešimt metų daugiau kaip du kartus, o per dvidešimt metų — beveik tris kartus.“

Taip sakoma TSKP Programos projekte. Kokia padėtis, kas gi daroma „Atelies“ kolūkyje, kad sėkmingai būtų sprendžiami šie istoriniai partijos uždaviniai?

Užsukime į artelės raguočių fermą.

Karvių melžėjų čia — ištisas būrys. Visos jos aprūpintos chalatais, kitais specialiais darbo rūbais. Nors kolūkis ir atsilieka žemės ūkio produktų gamyboje, tačiau dauguma melžėjų dirba nuoširdžiai, gerai prižiūri karves, stropiai ruošia joms pašarus. Štai dėl ko ir atsi-

JOKIA kita pasaulyje partija negali ir niekad negalės siekti tokių kilnių tikslų, kokių siekia mūsų brangioji Komunistų partija! Aš didžiuojuosi ir džiaugiuosi, kad gyvenu Tarybų Sąjungoje ir kad mus į laimę ir šviesą veda mūsųose užgrūdinta Komunistų partija. Tokios mintys mane aplonkštada, kai aš perskaičiau Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Programos projektą.

O kiek daug minčių šiamo projekte pasakytą apie gyvulininkystę ir jos išvystymą! Aš nesitveriu džiaugsmu, kad jau pirmame dešimtmetyje (1961 — 1971) pieno gamyba išaugs dvigubai, o dar po dešimties metų — beveik trigubai. Tai puiku! Ir norisi dar labiau dirbti, stengtis, siekti, kovoti!

Prižiūriu penkiolika visuomeninių karvių. Rugėję pirmą

liekančiame kolūkyje pasiekiami neblogi rezultatų pieno gamyboje. Iš pirmąjį dešimtmetį melžėjų reikia paminėti Oną Maslulionienę, kuri, prižiūradama 15 karvių, iš kiekvienos vidutiniškai nuo metų pradžios primelžė po 1500 kg pieno. Neblogiau dirba karvių melžėjos Uršulė Svidinskaitė, Genė Poškienė ir kt. Rūpinasi patikėtu darbu, melžėjų darbo sąlygomis ir fermos vedėjas Pranas Kirda. Prie fermų įrengtas jaukus poilsio kambarys, kur melžėjų visada laukia naujausia spauda. Rasime čia ir melžėjų darbo pasiekimus, jų įsipareigojimus, išreikštus skaičiais.

O kokia gi padėtis kolūkių fermoje?

— Šlandieną vėl vargas su kuru, su krosnimis, — beveik kiekvieną dieną išgirsime iš kolūkių augintojų lūpų. Jos skundžiasi, kad kurui skirtos durpės pasibaigė, malkų nėra nei pagallo. O juk pašarus kiaulėms ruošti, šutinti reikia kiekvieną dieną.

— Tvoras, ir tas baigiamas sukūrenti. Mechanizuotą kūrenimą motoro pagalba jau nutraukė. Kraikas, skirtas kolūkių gardų kreikimui, šlapias, laikomas po atviru dangumi... Tipinėje kolūkidėje nėra žibalo, nėra kuo pasišviesti... Kuo gi kurenti

STALINGRADAS. Neseniai pilnu pajėgumu pradėjo veikti Stalingrado hidroelektrinė. Tai — dar vienas didžiulis statybininkų laimėjimas. Ši ant Volgos pastatyta hidroelektrinė, pavadinta Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXII suvažiavimo vardu, yra didžiausia pasaulyje. Nuotraukoje: TSKP XXII suvažiavimo vardo hidroelektrinės valždas.

A. Maklecovo (TASS) nuotr.

SKIRTINGI

krosnį, kur šutinti kiaulėms pašarus? — štai kokie rūpesčiai stovi kolūkių augintojoms.

Kolūkių fermos vedėjas Kazimieras Maslulionis, kuris į fermą užsuka maždaug tik po du kartus per savaitę, kolūkių augintojoms atkerta trumpai: „Kurenkite degtukais“.

Partijos Programos projekte sakoma: „...Partija laiko vienu iš labai svarbių uždavinių sparčiai elektrifikuoti žemės ūkį...“ Tą reikia gerai įsidėmėti ateitiesiems ir pasiruošti kolūkio elektrifikavimui. Juk jau sekančiais metais į rajono kolūkius ateis elektra.

Kad blogos šioje fermoje kolūkių augintojų darbo sąlygos, dar kalba ir tokie faktai: kolūkininkės neaprupintos darbo chalatais, smarkiai apleistos poilsio kambarys. Tiesa, rasime čia nuo laiko pageltusių ir laikraščių, bet juose dar rašoma apie pavasario sėją. Gi ant sienos — balandžio mėnesio socialistinių įsipareigojimų vykdymo biuletenis.

Idomu, ką galvoja kolūkio valdyba, fermos vedėjas K. Maslulionis, taip „rūpindamiesi“ kolūkininkų darbo sąlygomis? Nejaugi, taip dirbant,

VISŲ MELŽĖJŲ DARBO REZULTATAI

TURI BŪTI PUIKŪSI!

dienai iš kiekvienos karvės jau primelžiau po 2321 kilogramą pieno. Tačiau labiausiai mane džiugina tai, kad ne kiek mažiau pieno primelžia ir kitos kolūkio karvių melžėjos. Štai, pavyzdžiui, Adelė Girkienė iš penkiolikos prižiūrimų karvių rugėję pirmą dieną iš kiekvienos vidutiniškai primelžė po 2173 kg pieno. Neatsilieka ir Genė Traškaitė. Ji iki tos pačios datos jau primelžė iš kiekvienos prižiūrimos karvės po 2113 kg pieno. Daugiau negu po du tukstančius kg pieno iš kiekvienos karvės yra primelžusios Vlada Jakštienė, Elena Brazdžiūnienė ir kitos.

Kad mūsų „Nemuno“, kolūkyje beveik nėra atsiliekančių karvių melžėjų, tai, visų pirma, aišiu turime pasakyti kolūkio vadovams. Metai iš metų kolūkyje pagaminama daug ir vertingų pašarų, ypač gero kukurūzų siloso. Be to, kolūkyje pastatyta gera karvėdė, kurioje niekad netrūksta vandens, yra

įrengtas poilsio kambarys.

— Greit ateis laikas, — sako melžėjos, — kai visų mūsų darbo rezultatų bus lygūs, o jeigu kiek dar skireis, tai tik vienu kitu litru...

Šito mes ir siekiame! O kad tai pasiektume, nuolat lenkyniaujame, viena kitai patariame, viena kitą pamokome, padedame.

Man atrodo, kad kaip kiekvienam, taip ir mūsų darbe reikia visuomet stengtis pačiai gerai, nuoširdžiai dirbti. Tik tada galima didžiuliais gerais darbo rodikliais!

Nebetoli Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXII suvažiavimas. Kolūkio karvių melžėjos, pasitikdamos šią istorinę datą, pasižadėjo dar stropiau dirbti, siekti geresnių darbo rezultatų. Lai mūsų pasiekimai būna dovana Komunistų partijos XXII suvažiavimui!

O, PURKĖNIENĖ

„Nemuno“ kolūkio karvių melžėja

galima sėkmingai vykdyti partijos Programos projekte keliamus uždavinius kaulienos gamyboje? Tai ne smulkmenos, jos trukdo sparčiai žengti į priekį. O jas išgyvendinti nesunku. Taigi, nelaukime nei dienos. Juk kiekvienam aišku, kad, pagerinus darbo sąlygas, galima būtų žymiai daugiau pagaminti kaulienos, sumažėtų jos savikaina, pakiltų kolūkio pajamos.

Kiaulių augintojos stengiasi. Tą rodo jų pasiekimai, nors kol kas, žinoma, jie dar ir kuklūs. Bekonų augintoja Adelė Valiukienė, išauginusi bekonus, valstybei šiais metais jau pristatė daugiau kaip 64 cni kaulienos. Jos prižiūrimi bekonai per parą priauga po 400—500 g. Neseniai į šią fermą atėjo dirbti Stasė Sipavičienė, tačiau rezultatai ir pas ją neblogi — bekonai per parą priauga po 400 g. Gerai dirba ir kolūkių augintojos V. Špelienė, V. Jakštienė. Stengiasi ir parselių augintojos. Geriausių rezultatų iš jų pasiekė Ona Gaidimauskienė ir Ona Petrulytė.

Kolūkyje sąlygos vienodos. Vienodi turėtų būti ir gyvulių augintojų, prižiūretojų pasiekimai. Bet, kaip matome, kol kas to nėra. Artelės valdybai, o ypačiai kolūkių fermos vedėjui K. Maslulionui, reikia rimtai susirūpinti padėtimi kolūkių fermoje, kolūkininkų darbo sąlygų gerinimu. Juk nuo jų darbo, nuo jų aprūpinimo priklausys ir kaulienos mėsos didinimas. Nereikia pamiršti, kad prisilmtieji įsipareigojimai turi būti besąlygiškai ir laiku įvykdyti. Tai — pareigos ir garbės dalykas.

R. ŠARŪNAS
J. PETRULIS

„Atelies“ kolūkis.

20.000 RUBLIŲ PAJAMŲ

Alytaus rajono Simno parodomajame bandymų ūkyje auginami trušiai. Dabar fermoje jų yra daugiau kaip tūkstantis. Iš naujos gyvulininkystės šakos tarybinis ūkis per metus gaus apie dvidešimt tūkstančių rublių pajamų.

Nuotraukoje: trušių fermoje. Brigadininkė Roma Leonavičiūtė atrenka trušius velslei.

M. Ogajaus (ELIOS) nuotr.

KAIMYNAI PADĖJO

— Na, vyručiai, rytoj balgsime tvarkyti kukurūzus, — šeštadienio vakare, skirstantis kolūkiečiams iš darbo į namus, pasakė savo brigados žmonėms brigadininkas J. Daukas.

— Nejaugi ir sekmadienį dirbsime? — suabejojo vienas kitas.

— Nieko nepadarysi, — paaiškino brigadininkas. — Pirmadienį kukurūzų nuėmimo kombainą reikia atiduoti šelminkams. O brigadoje dar reikia nuimti ir susilosuoti 7 ha kukurūzų.

Pasakyta — padaryta.

Sekmadienis išaušo giedras, saulėtas. Kai brigadininkas J. Daukas su kolūko pirmininku L. Blotniu atvyko į kukurūzų lauką, čia jau laukė brigados žmonės, o taip pat talkininkai — Anykščių rajono Raguvėlės žemės ūkio technikumio moksleiviai.

— Na kaip, ar įveiksime? — pasitvėrė pirmininkas.

— Balgsime iki pietų, — užtikrino darbininkai.

Sužė traktorius, prašneko ir kombainas, sparčiai riedėdamas lauku, versdamas stambius kukurūzų stiebus. Kukurūzų plotas bežiūrint mažėjo. Nors atstumas iki siloso duobės nedidelis, tačiau net keturios automašinos vos pėjo gabenti žaliąją kukurūzų masę nuo kombaino. Gera padirbėjo automašinų vairuotojai P. Inčiūra, J. Nanyš, brigados darbininkai P. Mergūnas, V. Kostinas, P.

Jugulyš, talkininkai J. Miškinis, M. Bikiūnaitė ir kt.

— Štai ką reiškia technika... Kiek ji padiduoja darbo rankų! — negalėjo atsi-džiaugti kolūkiečiai kombainu.

Siloso tranšėjos pilnėja. Čia atskuba su pieno žirgu ir G. Kostinas, žaliąją masę mina traktoriumi, suslegia.

— Pradėjome paskutinį hektarą, — šypsodamasis primena brigadininkas J. Daukas. — Svarbiausia, kad paskutinis hektaras ne vien mano brigadoje, bet ir visame kolūkyje.

Nurieda dar kelios automašinos su žaliąja mase, ir darbas užbaigtas: baigtas nuimti, silosuoti paskutinis kukurūzų hektaras.

— Daug padėjo kaimynai. Ačiū jiems! Jei ne ateities, tai kukurūzų nuėmimo, silosavimo darbai būtų tik įpusėti, — pasakoja pirmininkas L. Blotnis apie kaimyninio „Ateities“ kolūko mechanizatorius, kurie su sava technika per trumpą laiką nuėmė ir sutvarkė visus 37 ha kukurūzų.

Su kukurūzais užbaigta. Žemdirbių laukia nauji darbai: bulviakasis, cukrinių runkelių nuėmimas ir kt.

— Ačiū! — tarla visi kolūkiečiai nuoširdiems „Ateities“ kolūko mechanizatoriams, vadovams, o taip pat talkininkams iš Raguvėlės.

J. KEBURAS

„Vėžionių“ kolūkis, III brigada.

„VĖL SKALBIA...“

„Mūsų rytojaus“ kolūkyje pieno separavimo punkto vedėja dirba P. Čeknytė.

— Punte vėl susirinkusios Čeknytės pažįstamos ir draugės skalbia drabužius, — laikas nuo laiko girdėti kolūkyje kalbos.

Tačiau to dar negana. Dažnai kolūkiečiai, susirinkę nuo ankstauro ryto,

punkte išbūna po kelias valandas — Čeknytė pavėluotai ir nespurti atlieka darbą. O juk kaip brangios šios dienos derliaus tvarkymui.

P. Čeknytės darbu ir norūpestingumu reikėtų susidomėti Kupiškio sriesto gamyklos administracijai.

S. BUDRIŪNAS

KUPIŠKĖNĖS DAILININKĖS PARODOJE

Kanklininkas.

Dail. V. ŠLEIVYTĖ

Stalno keliu Nr. 79 (1562)

Naujosios Akmenės cemento gamyklos pirmajai respublikoje buvo suteiktas komunistinio darbo įmonės vardas. O štai senajai gamyklos kolektyvas atšventė dar vieną didelę

šventę: čia paleista ketvirtoji technologinė linija. Pradėjo sukėti milijonai 150 metrų ilgio krosnis. Vien tik ketvirtoji linija dabar išleidžia daugiau cemento, negu jo sunaudoja visos mūsų respublikos statybos.

Šiuo metu gamykloje vyrauja didžiulis darbo pakilimas. Kiekvienas darbininkas, brigada, cechų ruošia dovanas Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXII suvažiavimui. Ypač gerai dirba vieno svarbiausių gamybos būrų — kalnų cecho ekskavatorininkų brigada: (iš kairės į dešinę) Socialistinio Darbo Didvyris Antanas Gabalis, Bronius Žilypis, Stasys Rimkus, Pranas Vaitiekaitis, Stasys Valkasas ir Krantinas Ivanovas.

M. BARANAUSKO (ELTOS) tekstas ir nuotr.

Kaulakys ir...

Šių metų rugsėjo mėnesio 23 dienos rytą visus „Juodpėnų“ kolūko kolūkiečius nustebino nemažoni žinia. Iš buvusio Žibo kolūko nežinomi asmenys pavogė 300 kg salietros. Apie vagių „žygį“ liudijo ne tik išnešti šeši maišeliai salietros, bet ir skylė klojimo stoge bei duobė po pamatais.

— Taip pat salietrą, galvojome, jaus patrešim, o atsirado ilgai rankų — ir nebėr trašų, — kalbėjosi tarpusavyje kolūkiečiai apie pavogtą kolūko turtą.

— Ar tik nebus Kazys Kaulakys čia nagų prikišęs? — pratarė kažkuris. — Jo sąžinė sentai degtinėje paskandinta. Už jos laša Kaulakys ir tėvų su motina parduoti.

— Jie tuoj išaiškins, — pertraukė kolūkiečio kalbą jaunas vaikinys, ranka rodydamas į apie klojimą trisiančius milicijos, apylinkės Tarybos bei kolūko valdybos atstovus.

Ir tikrai, vaikinui pasakyti žodžiai netruko išsipildyti. Nenugėdijamų faktų prisipirė, Kazys Kaulakys ir Juozas Merkys prisipažino pavogę kolūkiui priklausančią salietrą. Nieko nepadėjo nei kruopštus pėdsakų maslavimas, nei begėdiškas melavimas.

— Aš būčiau nevogęs, bet Kaulakys prikalbėjo, — kaip įmanydamas teisinosi J. Merkys.

Deja, šis jo pasiteisinimas nieko nenustebino, netikino.

— Kaip jiems negėda taip elgtis! — piktinosi sąžiningi kolūkiečiai. — Mes dirbam, plušam, o Kaulakys su Merkiu mums vis trukdo. Ir ne tik trukdo — dar ir vagia. Tokiems — ne vieta pas mus!

Teisėtas ir pagrįstas kolūkiečių reikalavimas. Be abejo, į jį bus atsižvelgta. Kolektyvinio turto grobikai gaus pagal nuopelnus. Taip pat juoda dėmė krinta ir Puozo kaime gyvenančiai Uršulei Merkienei, kuri priėmė vogtą salietrą. Juk apie vagystę ji gerai žinojo.

J. PETRONIS
J. JARAŠIŪNAS
A. DUNDULIS
L. SAKALAUSKAS

MŪSŲ MEDŽIAGOS RĖDŽIAKAI

„MES JA NEPATENKINTI“

Mūsų laikraščio skaitytojas V. Balys tokio pavadinimo žinutėje, išspausdintoje „Stalino keliu“ 71 (1554) numeryje, rašė, kad Maldiniškio pieno pieno separavimo punkto vedėja Regina Daunoravičienė nepa-

tenkinamai atlieka savo darbą, labai apleistas, neremontuojamos pieno separavimo punkto patalpos, netvaringas inventorių. Laikinais einanti Kupiškio sviesto gamyklos direktoriaus pareigas dirg. R. Jasinskienė re-

dakcijai pranešė, kad žinutėje išskirti faktai nesitvirtino. Už nesavalaikį remonto atlikimą Maldiniškio pieno separavimo punkte vedėja R. Daunoravičienė nubausta administracine bausme.

ŽMONĖS SU ROŽANČIAIS

— Ji ne mūsų tikėjimo! — šaukė Juozas Stankevičius, sužinojęs, kad jo brolis Vytautas veda Aleksandrą.

— Velnio jį! — pritarė Juozui brolis Antanas.

— Ji visai jokio dievo nepripažįsta! — šaukė tėvas Jonas Stankevičius, varstydamas rankoje rožančių.

Tačiau Vytauto Stankevičiaus nepalaužė tokia tėvo ir artimųjų nuomonė, jų akivaizdus priešiškas. Jis vedė Aleksandrą ir sukūrė darnią, gerą šeimą.

Pradžioje Vytautas gyveno pas žmonos tėvus. Vėliau Vytauto motina pradėjo jį įkalbinėti, kad grįžtų namo.

— Mes seni, padėsi mums, tilpsime gryčioje, — kalbėjo senutė.

Ką darys sūnus, pagailo motinos, ir jis grįžo, vedė žmoną. Apie tai sužinojo Vytauto broliai Juozas ir Antanas.

— Ką jūs darotė! Ką jūs darotė! — šaukė jie. — Kam juos priimėte!

Tą dieną Juozas, Antanas ir jų tėvas Jonas ilgiau sėdėjo bažnyčioje ir vis meldėsi. O grįždami nutarė išvyti Vytautą su šeima.

— Dink iš namų, kad tavęs

čia nei kvapo neliktų!

Vėl išsikraustė Vytautas. Tačiau po kiek laiko ir vėl jį motina ėmė kviesiti. Pagailo Vytautui motinos, vėl grįžo.

— Ir vėl priėmėte! — apsiginklavę rožančiais, šaukė broliai Juozas ir Antanas.

— Išvyti! — nutraukęs maldą, suriko tėvas.

Taip vėl Vytautas su žmona ir mažyčiais vaikučiais išėjo ieškoti pastogės pas kaimynus.

— Grįžk, Vytaute, grįžk, — maldavo jį motina. — Pats matai, kad aš nebestipri, kas man padės ligoje.

Gerasirdis Vytautas ir vėl grįžta. Vėl gyvena. Kiek begalėdamas, kartu su žmona slaugo senutę motiną, bet liga, pasirodo, nebepagydoma, ir ji miršta.

Po laidotuvių namuose užverda dar didesnis pragaras.

— Vyk, tėval, jį! — šaukia Juozas, sukalbėjęs prieš šventą pavelkslį tris „Sveika, Marija“.

— Vysiu, kaip dievą myliu, vysiu! — pritaria nuolat rožančiumi apsiginklavęs tėvas.

— Jeigu jiems liks namai — sudeginsiu! — šaukia pamaldus krikščionis Juozas Stankevičius.

Praeina kiek laiko. Tuo metu Vytauto tėvas, užmiršęs ką tik mirusią žmoną, dievobaimingai sudėjęs lūpas, peršasi kaimynui A. Valiukienai.

— Nebijok, pupyt, kad man jau šešiasdešimt ir šeši. Aš vyresnis dar pačiam gražumui... Visą gyvenimą dievuliui meldžiausi, užtat jis man irgi atsilygino, sveikatėlės nepagailėjo...

— Tekėsiu, kaip jau kitai... — nuleidusi akutes, sutinka Valiukienė. — Bus iš mūsų pora pagal dievo norą...

Prieš Vytauto akis vėl nuaikiai dangus. Kryžiais apsi- karstę broliai ir tėvas vėl ruošiasi jį vyti su žmona ir trimis mažyčiais vaikučiais.

Tačiau kaimynų nuomonė kitokia. Jie nori, kad Juozas, Antanas ir jų tėvas vieną sykį užsičiulptų, nešmeiktų dorą darbščią žmonių.

L. PURTULIS
J. KUKENYS

„Noriūnų“ kolūkis.

Šis pastatas brangus kiekvieno Tarybų Lietuvos darbo žmogaus širdiai kaip daugelio mūsų respublikos istorinių įvykių liudytojas. Čia, Valstybinės filharmonijos rūmuose, 1918 m. gruodžio mėnesį buvo paskelbta Tarybų valdžia Lietuvoje. Šiuose rūmuose vyko daugelis Lietuvos Komunistų partijos suvažiavimų. Praeitais metais čia įvyko Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos jubiliejinė sesija, skirta Tarybų Lietuvos dvidešimtmėčiui. Ir šiomis dienomis respublikos darbo žmonės su didžiu susidomėjimu ir politiniu pakilimu sekė šiuose rūmuose vykusių LKP XII suvažiavimo darbą.

Nuotraukoje: Lietuvos Valstybinės filharmonijos rūmai. B. Bučello (ELTA) nuotr.

Rajono MOKYKLOSE

ALIZAVOS vidurinės mokyklos bandomajame skylyje išaugo gausūs kopastų, burokėlių ir kitų daržovių derliai. Dabar moksleiviai, vadovaujami mokytojų A. Pnodžiūno ir J. Smilgienės, nuima ši derlių.

R. DAGILIS

SUBAČIAUS vidurinės mokyklos jaunieji literatai ir žurnalistai aplankė kupiškėnės dailininkės V. Steivytės dailės darbų parodą. Iš visų eksponatų moksleiviams labiausiai patiko paveikslai „Sunki našta“, „Prievara iš namų“, „Skurdas“.

R. SKAISTYS

KUPIŠKIO mokyklos-inter-nato I bario pionieriai organizuoti aplankė VI. Rekašiaus vardo vidurinėje mokykloje vykstančią dailininkės V. Steivytės darbų parodą.

V. JURGELEVIČIUTĖ

Iš teismo salės

Už statybines medžiagas

Kai Ambraziejui tukas džiaugėsi. Čėtinai ir V. Kirda — teisiųjų suole. Nuosprendis nebuvo džiuginantis.

— Už ką? — klausė jie. — Mes nežinojome, kad negalima pirkti...

Pirkti statybines medžiagas galima. Bet reikia jas pirkti iš krautuvės pagal paskyras arba per komiso parduotuves!

— Vežkite į namus, būtinai nupirksiu!..

Ir štai automašina sustojo „Aukštaičių“ kolūkio Buivėnų kaimo. Iškovė. A. Peš-

DEGTINDARIS

Marcelinas Apšega į teisiųjų jų suolą atsistojo už naminės degtinės gaminių ir pardavinėjimą.

— Aš nepardavinėjau! — nepripažino „Masų rytojaus“ kolūkio narys.

Taip, jis tikrai nepardavinėjo, bet už tai šį darbą už tėvų atlikdavo jo sūnus Alfonsas Apšega, Simonijū vidurinės mokyklos IV klasės moksleivis.

— Du puslitrus, — pripažino berniukas, — pardaviau savo draugams Stasiui Kanapeckui ir Vytautui Nytei... O jie paskui su Jurgiu ir Rimantu Jėckomis iš Nociūnų kaimo ir Petru Narbutu iš „Vedrupio“ kolūkio juos išgėrė...

Taip pat Alfonsas Apšega keturis puslitrus naminės parduotė Broniui Nedveckui iš Dapšių kaimo, o tas vėliau su Bronium Keršuliu iš Kinderių kaimo irgi uliavojo...

O štai pakyla iš vietos liudininkė Emilija Apšegienė. Ką gi ji pasakys, kaip žmona apie savo vyrą ir kaip motina apie savo sūnų?

— Aš nieko nežinojau, kad vyras gamino samagoną, — nei nemirksėdama meluoja moteris.

V. GINTAS

RUMUNIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOJE

Nuotraukoje: naujų gyvenamųjų namų kvartalas Rumunijos Liaudies Respublikos sostinėje Bukarešte. TASS'o fotokronika.

Sodininkystės draugijos Kupiškio skyriaus narių KREIPIMASIS

į rajono gyventojus, sodininkus, visus gamtos mylėtojus, moksleivius ir kolūkiečius

BRANGŪS DRAUGAI!

Jau prasidėjo spalio mėnuo, o kartu su juo ir medelių sodinimo vėjus. Mes turime labiau rūpintis, kad kiekviena sodyba, gyvenvietė, mūsų gimtasis miestas, įstaigų ir įmonių aplinka pasipuoštų medeliais. Kiekvienas žmogus, o ypač jaunuolis, myli gamtą. Bet reikia ją ir gerbti, rūpintis gražia gyvenamosios arba darbo vietos aplinka, puošti ją žalumynais. O kiek grožio ir malonumo suteikia pavasari ir vasarą žalumynai ir medeltai! Kiekvienas kolūkio agronomas, sodininkas ar sodininkystės draugijos narys turi jausti visuo-

meninę pareigą būti organizatoriumi medelių sodinimo vajuje. Ryšium su tuo Kupiškio sodininkystės draugija spalio 8 d. 14 val. rajono vykdomojo komiteto posėdžių salėje šaukia sodininkystės draugijos narių ir visų gamtos mylėtojų bendrą susirinkimą sodinukų įsigijimo ir sodinimo klausimais. Susirinkime dalyvaus Vytėnų bandymų stoties mokslinis bendradarbis, kuris skaitys paskaitą.

Per spalio mėnesį — medelių sodinimo vajaus laikotarpį — sekmadieniais nuo 10 val. iki 12 val. rajono vykdomojo komiteto patalpose budės sodininkystės draugijos valdybos nariai ir žemės ūkio specialistai. Jie priims užsakymus medeliams ir teiks konsultaciją jų sodinimo klausimais.

Visi, kaip vienas, įsijunkime į medelių sodinimo vaju, kad mūsų rajonas taptų dar labiau žaliuojančiu ir žydinčiu.

„Džiaugiuosi grįžęs į Tarybų Lietuvą“

1959 metais Vakarų Vokietijos propaganda pasiekė klaidpėdėtį Alfonsą Stanevičių. Kažkokie „pažįstamų pažįstami“ rašė viliojančius laiškus, žadėdami „aukso kalnus“.

Nellgai galvojęs, Stanevičius su šeima išsiruošė į žadėtąjį „rojų“.

Tačiau niekas A. Stanevičiaus ten nelaukė: apgaulė buvo akivaizdi. Vargais negalais jam pavyko įsidarbinti darbininko padėjėju. Viso jo uždarbio vos užtekdavo maistui.

A. Stanevičius nenorėjo patikėti, kad jis, trijų specialybių meistras, negalėtų gauti tinkamo darbo. Bet taip buvo.

Galutinai emigrantą palaužė atsitikimas barake. Viena kambaryje gyveno net 16 žmonių. A. Stanevičiaus žmona rimtai susirgo. Iškvietė gydytoją. Baigęs vizitą, šis klausiamai pažvelgė į vyrą:

— Mokėk markes! — sakė gydytojo žvilgsnis.

Pilnų A. Stanevičius neturėjo. Tai reiškė, kad žmona liks be būtiniausios medicininės pagalbos.

A. Stanevičius pirmą kartą gyvenime parkrito ant kelių: maldavo, kad žmogus, vilkintis baltu chalatu, išgelbėtų žmonos gyvybę...

Fabrikai kalė ginklus, gatvėmis žyglavo bundesvero kareiviai, klubuose triukšmavo revanšistai, ir tik papras-

PARODA DAR GALIMA APLANKYTI

Rugsėjo 3 d. Kupiškyje, VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos rūmuose, buvo atidaryta dailininkės kupiškėnės Veronikos Šteivytės paroda. Buvo numatyta, kad paroda veiks iki spalio 3 d. Tačiau ją dar galima aplankyti: dėl gausaus lankytojų skaičiaus ji pratęsiama iki šio mėnesio 9 d. (Masų inf.).

Redaktorius S. ZAUKA

„KAZOKAI“

Kinofilmas „Kazokai“ pastatytas pagal to paties pavadinimo L. Tolstojaus apysaką. K. t. „Aušra“ šis filmas demonstruojamas šlandieną.

LAIMĖJIMŲ TIRAŽAS KUPIŠKYJE

Š. m. spalio 8 d. 15 val. Kupiškyje, kultūros namuose, įvyks IŠLOŠIAMŲJŲ INDELIŲ 33-IS LAIMĖJIMŲ TIRAŽAS. Kviečiame skaitlingai dalyvauti! PO TIRAŽO BUS DEMONSTRUOJAMAS KINOFILMAS.

KUPIŠKIO CTK NR. 7379

Žinios

apie pleno gamybą už 1961 m. rugsėjo mėn. 25–29 d. d.

Eil.Nr.	Kolūkio pavadinimas	Primelžta pieno iš 1 karvės		Palyginus su praeitu penkadieniu (+) arba (-)
		1 per 5 d.	per 1 d.	
1	„Salamiestis“	52,8	10,6	-0,3
2	„N. gyvenimas“	43,4	8,7	-0,3
3	„Noriūnai“	41,2	8,2	-0,1
4	„T. pirmūnas“	40,6	8,1	*0,5
5	„Aušra“	38,9	7,8	-0,7
6	„Pergalė“	38,1	7,6	*0,1
7	„Nemūnas“	37,7	7,5	-0,9
8	Byčių p. b. ū.	35,6	7,1	-1,8
9	„Alizava“	34,6	6,9	-0,4
10	„Neris“	30,3	6,1	—
11	„G. Pirmoji“	28,6	5,7	—
12	„Antašava“	28,3	5,7	-0,4
Viso I grupėje:		38,0	7,6	-0,4
1	„Žadeikiai“	36,8	7,4	*0,2
2	„Pirmūnas“	34,3	6,9	-0,2
3	„Pirmoji vaga“	32,7	6,5	-0,3
4	„Šetėkšna“	32,5	6,5	-0,5
5	„Laisvė“	30,8	6,2	-0,1
6	„Vienybė“	29,2	5,8	-0,4
7	„Sviesa“	28,3	5,8	-1,2
8	„Aukštupėnai“	28,4	5,7	-1,0
9	„Vėžlonys“	28,4	5,7	-0,1
10	„Tiesa“	28,1	5,6	-1,2
11	„Pakupys“	27,9	5,6	-0,3
12	„Atelitis“	27,8	5,6	-0,8
13	„Juodpėnai“	27,2	5,4	-0,3
14	„Vedrupys“	26,1	5,2	*1,0
15	„Lėvuos“	23,6	4,7	—
16	„Atžalynas“	18,6	3,7	-0,3
Viso II grupėje:		28,7	5,7	-0,5
1	M. Melnikaitės v.	41,2	8,2	—
2	„Palanga“	36,0	7,2	-0,4
3	„Laukminiškiai“	35,9	7,2	-0,8
4	„Adomynė“	34,6	6,9	-0,4
5	„Pyvesa“	30,9	6,2	-0,5
6	„Aukštaičiai“	30,6	6,1	*0,6
7	„Lukonys“	30,6	6,1	—
8	„Švyturys“	28,8	5,8	-0,3
9	„Sakalas“	28,0	5,6	-1,0
10	„Mituva“	27,5	5,5	—
11	„Miškurino v.“	23,1	4,6	-0,5
12	„Masų rytojus“	21,9	4,4	-1,5
13	„Skodins“	21,8	4,4	-0,3
14	„Uoginiai“	21,0	4,2	-0,3
15	„Žalgiris“	20,0	4,0	-0,1
16	„Bugailiškiai“	18,6	3,7	—
Viso III grupėje:		28,4	5,7	-0,3
Viso rajone:		31,2	6,2	-0,4

*daugiau
-mažiau

Valstybinės statistikos
rajo inspektorius

STALINO KELIU

4 psl. 1961 m. spalio 4 d.

Red. adresas: Kupiškis, Vytauto 7, telefon. 54.

Spaudė Kupiškio rajono spaustuė, Tarybų a. 16, telefon. 29.

Tir. 5.200. Užsak. Nr. 676

„Сталинно келю“ — орган Купишкского РК КП Литвы и районного Совета депутатов трудящихся